

voor de bereiding van levensmiddelen. Volgens de Commissie is dit niet verenigbaar met de bepalingen van richtlijn 2006/112/EG (hierna: „btw-richtlijn”), in het bijzonder bij paardenrassen die gewoonlijk als dressuur-, rij-, circus- of renpaard worden ingezet.

Op basis van de btw-richtlijn mogen de lidstaten onder bepaalde voorwaarden naast het normale btw-tarief verlaagde tarieven toepassen. Zo krijgen de lidstaten krachtens artikel 98, lid 2, van de btw-richtlijn de mogelijkheid verlaagde tarieven toe te passen op „de goederenleveringen [...] die tot de in bijlage III genoemde categorieën behoren”. Daar de verlaagde tarieven als een uitzondering op het normale btw-tarief moeten worden beschouwd, moet die bepaling voor de toepassing ervan strikt worden uitgelegd.

Volgens de Commissie vallen levende dieren, in het bijzonder paarden die gewoonlijk niet bestemd zijn voor gebruik als levensmiddel niet onder nummer 1 van bijlage III. Bijgevolg kunnen de in artikel 98, lid 2, van de richtlijn betreffende het btw-stelsel vervatte verlaagde tarieven niet op die dieren worden toegepast. Dit blijkt zowel uit de systematiek als uit de verschillende taalversies van bijlage III, nummer 1, van de richtlijn. De teleologische uitlegging van de richtlijn levert hetzelfde resultaat op: met dit nummer wil men een voorkeursbehandeling geven aan alle producten die worden gebruikt voor de productie van levensmiddelen.

Het is daarbij in casu irrelevant dat in de gecombineerde nomenclatuur geen onderscheid wordt gemaakt tussen de paardenrassen, nu de douanerechtelijke indeling op basis van andere factoren wordt beoordeeld dan de indeling van het btw-recht. Het is niet omdat de lidstaten krachtens artikel 98, lid 3, van de richtlijn betreffende het btw-stelsel van de gecombineerde nomenclatuur gebruik mogen maken, dat een lidstaat de verkeerde omzetting van het communautaire btw-recht ermee kan rechtvaardigen dat de gecombineerde nomenclatuur onvoldoende nauwkeurig is.

Evenmin kunnen voor omzet met paardenrassen die gewoonlijk als dressuur-, rij-, circus- of renpaard worden ingezet verlaagde tarieven worden toegepast krachtens bijlage III, nummer 11, van de richtlijn betreffende het btw-stelsel als levering van goederen die normaal bestemd zijn voor gebruik in de landbouw. Dat paarden landbouwdieren zijn, betekent niet dat die paardenrassen normaal bestemd zijn voor gebruik in de landbouw. Die paardenrassen worden in werkelijkheid normaal ingezet voor sport, opleiding, recreatie en ontspanning, en dus net niet voor gebruik in de landbouw.

Beroep ingesteld op 19 november 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-454/09)

(2010/C 24/60)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: E. Righini en B. Stromsky, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet alle noodzakelijke maatregelen te nemen tot intrekking van de steun die bij beschikking 2008/697/EG ⁽¹⁾ van de Commissie van 16 april 2008 betreffende staatssteun C 13/07 (ex NN 15/06 en N 734/06) die Italië ten uitvoer heeft gelegd ten behoeve van New Interline [kennisgeving is op 17 juni 2008 geschied onder nummer C(2008) 1321], onrechtmatig en onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is bevonden, de krachtens de artikelen 2, 3 en 4 van die beschikking en krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn waarbinnen Italië de onrechtmatig verleende steun had moeten intrekken en terugvorderen, is vier maanden na de kennisgeving van de beschikking verstreken. Meer dan een jaar nadien hebben de Italiaanse autoriteiten nog niet de noodzakelijke maatregelen genomen om de beschikking uit te voeren en de steun terug te vorderen.

⁽¹⁾ PB L 235, blz. 12.

Beroep ingesteld op 20 november 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Polen

(Zaak C-455/09)

(2010/C 24/61)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en Ł. Habiak, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/07/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2006 betreffende het beheer van de zwemwaterkwaliteit en tot intrekking van richtlijn 76/160/EEG ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 18 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2006/07/EG in nationaal recht is op 24 maart 2008 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 64, blz. 37.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 te Pontevedra (Spanje) op 23 november 2009 — Ana María Iglesias Torres/Consellería de Educación de la Junta de Galicia

(Zaak C-456/09)

(2010/C 24/62)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado Contencioso Administrativo nr. 3 te Pontevedra

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ana María Iglesias Torres

Verwerende partij: Consellería de Educación de la Junta de Galicia

Prejudiciële vragen

- 1) Is richtlijn 1999/70/EG ⁽¹⁾ van toepassing op het tijdelijk personeel van de autonome gemeenschap Galicië?
- 2) Kan artikel 25, lid 2, van wet nr. 7/2007 worden aangemerkt als de omzetting van die richtlijn in nationaal recht, ofschoon in die wet in het geheel niet naar communautaire regelgeving wordt verwezen?
- 3) Indien het antwoord op de eerste vraag bevestigend luidt, moet artikel 25, lid 2, BSA dan worden aangemerkt als nationale omzettingsbepaling in de zin van onderdeel 4 van het dictum van het arrest van het Hof van Justitie van

de Europese Gemeenschappen van 15 april 2008 (zaak Impact) ⁽²⁾, of is de Spaanse staat louter gehouden met terugwerkende kracht de driejaarlijkse toelagen te betalen die hij op grond van de richtlijn toekent?

- 4) Wanneer de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, dient richtlijn 1999/70/EG dan rechtstreeks op de zaak te worden toegepast in de zin van het arrest Del Cerro ⁽³⁾ van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen?

⁽¹⁾ Van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB L 175, blz. 43).

⁽²⁾ Zaak C-268/06, Impact, Jurispr. 2008, blz. I-2483.

⁽³⁾ Zaak C-307/05, Del Cerro Alonso, Jurispr. 2007, blz. I-7109.

Hogere voorziening ingesteld op 20 november 2009 door de Italiaanse Republiek tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 4 september 2009 in zaak T-211/05, Italiaanse Republiek/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-458/09 P)

(2010/C 24/63)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Italiaanse Republiek (vertegenwoordiger: G. Palmieri, gemachtigde)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- toewijzing van de hogere voorziening;
- vernietiging van het arrest van 4 september 2009 van het Gerecht in zaak T-211/05 (Italiaanse Republiek/Commissie), waarvan kennis is gegeven bij aangetekende brief nr. 405966 van 4 september 2009, die op 8 september is ontvangen, en bijgevolg nietigverklaring van beschikking C(2005)591 van 16 maart 2005 betreffende steunmaatregel C 8/2004 (ex NN 164/2003) die door Italië ten uitvoer is gelegd ten gunste van recentelijk aan de beurs genoteerde ondernemingen.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel. Schending van de artikelen 10 en 13 van verordening nr. 659/99 ⁽¹⁾ („procedure inzake staatssteun”), artikel 88, lid 2, EG en het beginsel van hoor en wederhoor. Kennelijk onjuiste beoordeling van de stukken